

พฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19 ของพนักงาน

ในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ

The Behavior on Financial Management After the COVID -19 Situation of Personnels in Industrial Plants of Samut Prakan Province

พิมพ์ภัสร์ สุขสวัสดิ์

มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น

Pimplapas Suksawat

Western University, Thailand

E-mail: Pimplapas.s@western.ac.th

*****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยแบบผสม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19 ของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ 2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ 3. เพื่อศึกษาปัจจัยสมรรถนะทางการเงินที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19 ของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ และ 4. เพื่อศึกษาแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19 ของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ โดยการใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล กลุ่มตัวอย่างจำนวน 500 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามพฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.83 และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบหาความแตกต่างค่าเอฟ (F-test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) กลุ่มพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ ที่มีเพศ อาชีพ สถานภาพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันทำให้พฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19 ต่างกัน 2) พฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินที่มีอายุ และระดับการศึกษาต่างกัน ทำให้พฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการไม่ต่างกัน 3) ปัจจัยสมรรถนะทางการเงิน ด้านรายได้ ด้านการใช้จ่าย และด้านการออม มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19 ของกลุ่มพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ และ 4) แรงจูงใจในการทำงานมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19 ของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

* วันที่รับบทความ : 10 กุมภาพันธ์ 2567; วันแก้ไขบทความ 23 กุมภาพันธ์ 2567; วันตอบรับบทความ : 24 กุมภาพันธ์ 2567

คำสำคัญ: พฤติกรรมการบริหารการเงิน; ภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19; พนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม

Abstracts

The research is a mixed methods with The proposes of this research were to study 1) the Behavior on Financial Management After the COVID -19 Situation of Personnels in Industrial Plants of Samut Prakan Province, 2) the Behavior on Financial Management After the COVID -19 to personal factors, Situation of Personnels in Industrial Plants of Samut Prakan Province, 3) the factors affecting Personal Financial Management the Behavior on Financial Management After the COVID -19 Situation of Personnels in Industrial Plants of Samut Prakan Province and 4) the investment motivation factor affecting the Behavior on Financial Management After the COVID -19 Situation of Personnels in Industrial Plants of Samut Prakan Province. The sampling group was used in this research was 500 in industrial Samut Prakan Province. using questionnaire as a survey tool for collecting data. Then the collected data were analyzed in term of frequency, percentage, mean and standard deviation and using questionnaire as a survey tool and the inferential statistics used was F- test

The results found that 1) difference of gender, career, status, level education and incomes make behavior the personal financial management behaviors after the covid-19 situation. 2) difference of age and education level was make personal financial management behaviors after the covid-19 situation no different 3) financial performance factor such as income, spending and savings affects personal financial management behaviors after the covid-19 situation and 4) the investment motivation factor was found affected) behavior of personal financial management behaviors after the covid-19 situation with the significance level of 0.05

Keywords: Personal financial Management Behavior; After the COVID-19 ; Employees in Industrial

บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยต้องเผชิญกับภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ซึ่งเป็นผลมาจากภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำไปทั่วโลกทั้งในยุโรปและจีน มีผลกระทบทุกภาคส่วนของประเทศไทย ทั้งภาคเกษตรภาคอุตสาหกรรม ภาคการผลิต และภาคบริการ ในขณะที่ค่าครองชีพของประชาชนภายในประเทศมีแนวโน้มที่จะเพิ่มสูงขึ้น จากการเปิดเผยดัชนีค่าครองชีพทั่วโลก อีกทั้งท่ามกลางสถานการณ์ความวุ่นวายทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่ผ่านมา ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงกับเศรษฐกิจและการเงินเป็นวงกว้าง ธุรกิจบางอย่างต้องหยุดชั่วคราว ไม่ว่าจะเป็นร้านค้า ร้านอาหาร หรือธุรกิจเล็ก ๆ ต่างพากันปิดประตุนั้นสภาวะการระบาดในครั้งนี้ นอกจากนั้นผลการสำรวจมุมมองผู้บริโภคทั่วโลก (Global Consumer Insights Survey) ประจำปี 2564 ซึ่งทำการสำรวจพฤติกรรมของผู้บริโภคทั่วโลกรวมทั้งประเทศไทยจำนวนทั้งสิ้น 8,700 รายในช่วงการแพร่ระบาดของโควิด-19 พบว่า 38% ของผู้บริโภคชาวไทยยังคงเลือกจับจ่ายสินค้าจากหน้าร้าน (Physical Store) เป็นช่องทางหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสินค้าอุปโภคบริโภคหรือสินค้า

ประเภทของชำ (Grocery) แต่ในขณะเดียวกันก็มีการจับจ่ายใช้สอยเพื่อซื้อสินค้าและบริการผ่านช่องทางออนไลน์ต่างๆ เป็นจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นสมาร์ทโฟนหรือโทรศัพท์มือถือ (37%) ผู้ช่วยเสียงอัจฉริยะอุปกรณ์สมาร์ทโฮมภายในบ้าน (31%) และแท็บเล็ต (25%) ซึ่งสอดคล้องกับแนวโน้มพฤติกรรมของผู้บริโภคทั่วโลกที่เห็นการเติบโตของการช้อปปิ้งออนไลน์เร่งตัวขึ้นในช่วงโควิด-19 พรทิพย์ จิระธารง และคณะ (2562) และสำหรับสินค้าที่ผู้บริโภคนิยมซื้อออนไลน์เป็นอันดับต้นๆ ได้แก่ สินค้าแฟชั่น ผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพและความงาม และสินค้าประเภททำได้ด้วยตัวเอง และการปรับปรุงบ้าน โดยอินเทอร์เน็ต เฟส บุ๊ก เว็บไซต์ หรือแอปฯ ที่ใช้งานง่าย ความรวดเร็วในการขนส่งและบริการที่น่าเชื่อถือ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กานต์วิณี โรจน์วงศ์วรา (2563) ได้ทำการศึกษาวิจัย พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดและรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 รวมถึงรีวิวกจากลูกค้าคนอื่น ๆ ล้วนเป็นปัจจัยที่ผู้บริโภคชาวไทยใช้พิจารณาประกอบการตัดสินใจเมื่อซื้อสินค้าออนไลน์ สอดคล้องกับ อุไรวรรณ พลอดใจดี (2560) ได้ทำการศึกษา พบว่า พนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลโดยภาพรวมต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า การที่พนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ซึ่งระดับการศึกษาทำให้พนักงานมีความรู้ความเข้าใจประสบการณ์ที่ต่างกัน ทำให้รูปแบบการวางแผนทางการเงินแตกต่างกัน จากที่กล่าวมาแล้วนั้น จะเห็นได้ว่าการแพร่ระบาดของโควิด-19 ทำให้ผู้บริโภคไทยปรับตัวไปสู่ดิจิทัลมากขึ้นภายในเวลาชั่วพริบตา ดังนั้นธุรกิจที่มีช่องทางการขายเป็นหน้าร้านเพียงช่องทางเดียว ต้องเร่งปรับตัวเพื่อไม่ให้เสียโอกาสทางธุรกิจ และควรขยายช่องทางการจำหน่ายเพื่อรองรับลูกค้าที่หันมาซื้อสินค้าออนไลน์มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ กิ่งเกียรติ มีนะกนิษฐ ชันติกุล (2562) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล กรณีศึกษาพนักงานราชการ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ พบว่า รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีความเกี่ยวข้องกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกันในด้านต่าง ๆ สอดคล้องตามทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล ซึ่งอาจเปรียบเทียบได้กับ การวางแผนการเดินทาง โดยจะต้องมีการสำรวจเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการ และสถานะทางการเงินในปัจจุบัน เพื่อที่จะสามารถนำไปกำหนดแนวทางในการปฏิบัติเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ต้องการเช่นเดียวกับการวางแผนการเดินทางซึ่งจะต้องมีการสำรวจจุดเริ่มต้นและจุดหมายปลายทาง

นอกจากนั้น ผู้บริโภคปรับเปลี่ยนการจับจ่ายใช้สอยในอนาคต และความไม่แน่นอนของสถานการณ์การระบาดระลอกใหม่ทำให้คนไทยทั่วประเทศระมัดระวังเรื่องการใช้จ่ายมากขึ้น ผลสำรวจเผยว่า ผู้บริโภคชาวไทยกว่าครึ่ง (57%) มีแนวโน้มที่จะลดค่าใช้จ่ายในการรับประทานอาหารที่ร้านในช่วง 6 เดือนข้างหน้า ในขณะที่เกือบ 1 ใน 2 ของผู้บริโภค (47%) มีแนวโน้มที่จะซื้ออาหารแบบกลับบ้าน (Takeaway Food) เพิ่มขึ้น เพราะยังกังวลเรื่องของสุขภาพและความปลอดภัย เช่นเดียวกันกับการใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นด้านอื่นๆ โดย 44%

ของผู้บริโภคจะลดการใช้จ่ายใช้สอยด้านกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปะ วัฒนธรรม และกีฬา และ 41% ตั้งใจจะลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยว วันนี้จึงยากจะปฏิเสธได้ว่ารูปแบบพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปกระทบกับภาคธุรกิจไม่น้อย การสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภคจึงกลายเป็นสิ่งสำคัญมาก รวมไปถึงการนำเสนอรูปแบบผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ๆ ที่ตอบโจทย์วิถีชีวิตในยุคโควิด-19 จะเป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้ผู้ประกอบการที่ปรับตัวได้เร็วมีความได้เปรียบในภาวะที่ผู้บริโภคส่วนใหญ่ยังควบคุมการใช้จ่าย ซึ่งในปัจจุบัน ผู้บริโภคมีช่องทางติดตามข่าวสารและรับทราบผลวิเคราะห์สถานการณ์ที่อาจส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นได้สะดวกตามสื่อต่างๆ ตลอดวัน รวมทั้งอาจหาข้อมูลเพิ่มเติมได้จากตลาดหลักทรัพย์และโบรกเกอร์ที่ใช้บริการอย่างไรก็ตาม ต้องไม่ลืมว่าข้อมูลเหล่านั้นมาจากหลากหลายแหล่งซึ่งมีความน่าเชื่อถือไม่เท่ากัน ผู้บริโภคจึงไม่ควรตื่นตระหนกกับข่าวที่ได้รับทราบและควรศึกษาเปรียบเทียบให้ดีก่อนตัดสินใจ เพื่อลดความเสี่ยงในการลงทุนต่าง ๆ สอดคล้องกับ สภาพร อานา (2560) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลนั้นเป็นสิ่งที่บุคคลใช้เป็นตัวแปรในการกำหนดการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล เช่น เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ภาวะทางเศรษฐกิจ และปัจจัยอื่น ๆ เป็นต้น

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนประจำปี 2560 เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลทุกเดือนจากครัวเรือนตัวอย่างในทุกจังหวัดทั่วประเทศ จำนวน 52,000 ครัวเรือน พบว่าครัวเรือนมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเดือนละ 21,437 บาท โดยมีรายละเอียดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เรียงตามลำดับดังนี้ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหาร เครื่องดื่ม และยาสูบ ร้อยละ 35.1 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าที่อยู่อาศัย เครื่องแต่งบ้าน เครื่องใช้ภายในบ้าน ร้อยละ 20.3 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะและการเดินทาง ร้อยละ 17.4 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับของใช้ส่วนบุคคล/เครื่องนุ่งห่ม/รองเท้า ร้อยละ 5.2 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการสื่อสาร ร้อยละ 1.8 และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับกิจกรรมทางศาสนา ร้อยละ 1.0 นอกจากนั้นแล้วยังมีค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวกับการอุปโภคบริโภค เช่น ค่าภาษี เงินบริจาค ของขวัญ เบี้ยประกันภัย ซ้ำสลากกินแบ่ง/หวย ดอกเบี้ยสูงถึงร้อยละ 13.0 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2560)

จากที่กล่าวมาแล้วนั้น จะเห็นได้ว่า พฤติกรรมทางการเงินของคนไทย พบว่า ส่วนใหญ่มีเงินออมไม่พอใช้ อันมีสาเหตุมาจากการใช้ชีวิตในรูปแบบเน้นการใช้ชีวิตประจำวันอย่างเร่งรีบ ใช้โซเชียลมีเดียเพิ่มขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19 ของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ ว่ามีการบริหารการเงินได้อย่างเหมาะสม และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดมากน้อยเพียงใด รวมถึงการตั้งเป้าหมายเพื่อบรรลุเป้าหมายทางการเงินและการวางแผนการเงินในแต่ละช่วงชีวิต เพื่อสร้างความมั่นคงให้กับชีวิตของตนและครอบครัวในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

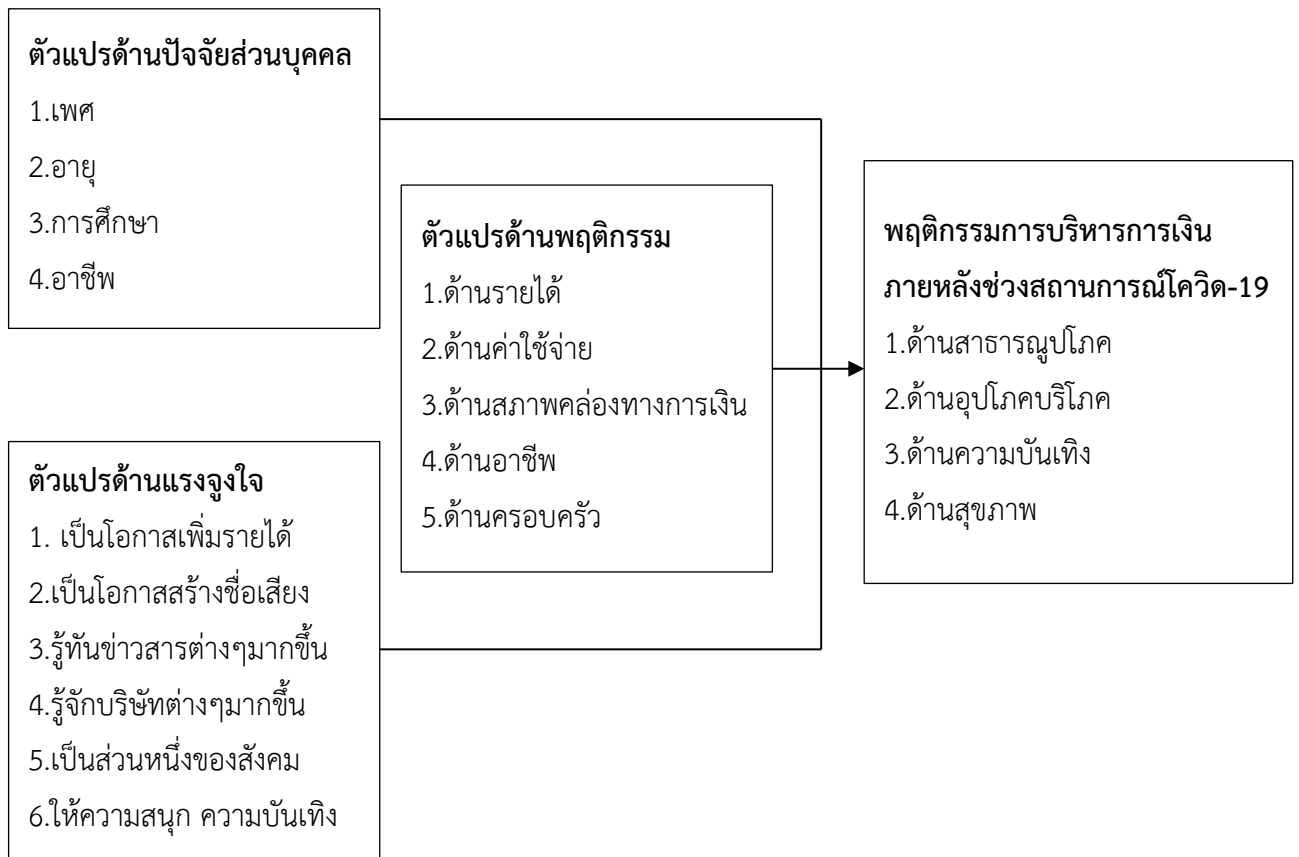
1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19 ของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ
3. เพื่อศึกษาปัจจัยสมรรถนะทางการเงินที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19 ของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ
4. เพื่อศึกษาแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19 ของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประเภทและรูปแบบวิธีการวิจัย
งานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ที่ใช้แบบสอบถามแบบปลายปิด (Closed-ended Questionnaire) ที่ประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการบริหารการเงิน ปัจจัยสมรรถนะทางการเงินและแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19 ของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้จะเป็นพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ เนื่องจากกลุ่มประชากรไม่จำกัดจำนวน ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ระดับความคลาดเคลื่อน 5% ซึ่งได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 500 คน โดยจะทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างปี พ.ศ.2566 จำนวน 500 คน
3. ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามที่ใช้ในการวิจัย
การกำหนดตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยจะกำหนดตัวแปร 2 ลักษณะ ดังนี้
  - 3.1 ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็น 4 ประเภท ได้แก่
    - 3.1.1 ตัวแปรด้านปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้
    - 3.1.2 ตัวแปรด้านพฤติกรรมการบริหารการเงิน
    - 3.1.3 ตัวแปรด้านปัจจัยสมรรถนะทางการเงิน
    - 3.1.4 ตัวแปรด้านแรงจูงใจ

3.2 ตัวแปรตาม คือ อิทธิที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรปราการ ได้แก่ พฤติกรรมการใช้จ่ายส่วนบุคคลผ่านเทคโนโลยี ด้านสาธารณสุขบิโค ด้านอุปโภคบริโภค ด้านความบันเทิง ด้านสุขภาพ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามการวิจัย เรื่องพฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19 ของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19 ของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ

ตารางที่ 1 แสดงพฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19 ของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ (n=500)

รายการประเมิน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน เช่น อาหารเครื่องดื่ม ค่าที่พัก ฯลฯ	150	30
2.ค่าใช้จ่ายส่วนตัว เช่น เสื้อผ้าของใช้ค่าเดินทาง ฯลฯ	100	20
3.ค่าใช้จ่ายด้านสินค้าฟุ่มเฟือย เช่น เครื่องสำอาง เครื่องประดับ ฯลฯ	50	10
4.ค่าใช้จ่ายด้านการศึกษา เช่น หนังสือ อุปกรณ์ประกอบการเรียน ฯลฯ	90	18
5.ค่าใช้จ่ายด้านความบันเทิงและพักผ่อน เช่น ดูหนัง ท่องเที่ยว ฯลฯ	30	6
6.ค่าใช้จ่ายด้านอื่นๆ เช่น ค่าเดินทาง ค่าน้ำมัน ฯลฯ	80	16
รวม	500	100%

จากตารางที่ 1 พบว่า ข้อมูลส่วนบุคคลในด้านพฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19 ของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ จากผลการศึกษาพบว่า พนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน เช่น อาหาร เครื่องดื่ม ค่าที่พัก ฯลฯ จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 30 รองลงมาเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัว เช่น เสื้อผ้า ของใช้ค่าเดินทาง ฯลฯ จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 20 และอีกส่วนค่าใช้จ่ายด้านการศึกษา เช่น หนังสือ ตำรา อุปกรณ์ประกอบการเรียน ฯลฯ จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 18 และน้อยที่สุดคือค่าใช้จ่ายด้านอื่น ๆ เช่น ค่าใช้จ่ายด้านความบันเทิงและพักผ่อน เช่น ดูหนัง ท่องเที่ยว ฯลฯ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 6

2. ผลการศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

2.1 กลุ่มพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ ที่มีเพศ อาชีพ สถานภาพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยมีเพศ อาชีพ สถานภาพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19

	Sumof Squares	df	Mean Square	F	P-value
Between Groups	1.628	4	.407	.909	.461
Within Groups	66.275	148	.408		
Total	67.903	152			

จากตารางที่ 2 พบว่า จากการวิเคราะห์ปัจจัยมีเพศ อาชีพ สถานภาพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกับกับพฤติกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19 ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ได้ค่า F เท่ากับ .909 และ P-value เท่ากับ .461 ซึ่งมากกว่าค่า α 0.05 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าที่อาชีพที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.2 กลุ่มของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการที่มีอายุ และระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยอายุ และระดับการศึกษาต่างกับกับพฤติกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19

	Sumof Squares	df	Mean Square	F	P-value
Between Groups	2.259	3	.753	1.709	.168
Within Groups	65.644	149	.441		
Total	67.903	152			

จากตารางที่ 3 พบว่า จากการวิเคราะห์ปัจจัยมีเพศ อาชีพ สถานภาพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกับกับพฤติกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19 ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ได้ค่า F เท่ากับ 1.709 และ P-value เท่ากับ .168 ซึ่งมากกว่าค่า α 0.05 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าที่ปัจจัยอายุ และระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยสมรรถนะทางการเงิน มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19 ของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ สรุปได้ดังนี้

3.1 ปัจจัยสมรรถนะทางการเงิน ด้านรายได้ ด้านการใช้จ่าย และด้านการออม และด้านการลงทุน มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19 ของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ

3.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยสมรรถนะทางการเงิน ด้านการลงทุน ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19 ของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ

3.1 ปัจจัยสมรรถนะทางการเงิน ด้านรายได้ มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19 ของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่ากลุ่มพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ มีการจัดระเบียบการเงินรู้จักหาเงินเข้ามาและจ่ายออกไปอย่างถูกต้องเหมาะสมตามรายได้ที่ได้รับจริง

3.2 ปัจจัยสมรรถนะทางการเงิน ด้านการใช้จ่าย มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19 ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่ากลุ่มพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ มีการใช้จ่ายอย่างเป็นสัดส่วน ตามลำดับความสำคัญและความจำเป็น เพื่อให้มีเงินเหลือใช้เพียงพอเหมาะสมตามรายได้ที่ได้รับจริง

4. ตัวแปรแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19 ของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ ได้แก่ โอกาสเพิ่มรายได้ โอกาสสร้างชื่อเสียง รู้ทันข่าวสารต่างๆ รู้จักบริษัทต่างๆ มากขึ้น เป็นส่วนหนึ่งในการเข้าสังคม และให้ความสนุก ความบันเทิง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาพฤติกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19 ของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ โดยภาพรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

1.1 วัตถุประสงค์ในการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19 ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่ากลุ่มพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ ส่วนใหญ่ต้องการบริหารจัดการการเงินในชีวิตประจำวันและจัดสรรเงินได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ธนพร จันทร์สว่าง (2561) เพื่อให้มีความสามารถด้านการเงิน สามารถใช้ความรู้ความเข้าใจทางการเงินในชีวิตประจำวันอย่างครบถ้วนและเฉลียวฉลาด รู้จักจัดลำดับความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจทางการเงิน ตลอดจนสามารถบริหารการเงินในชีวิตประจำวันและแก้ไขปัญหาทางการเงินที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับผลวิจัยของ ธนพร จันทร์สว่าง (2561) ได้ศึกษาวิจัย พบว่า ด้านพฤติกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โค

วิด-19 ของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มี วิธีการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลด้วยตนเองคิดเป็นร้อยละ 75.8 โดยวัตถุประสงค์การบริหารจัดการเงินส่วนบุคคล เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นในอนาคตคิดเป็นร้อยละ 38.2 มีกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการบริหารจัดการ การเงินส่วนบุคคลในระยะสั้นไม่เกิน 1 ปีคิดเป็นร้อยละ 52.2 มีแนวทางในการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลที่ เน้นความมั่นคงทางการเงินคิดเป็นร้อยละ 32.7 และ บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลคือ ตนเองคิดเป็นร้อยละ 56

1.2.กรอบระยะเวลาที่กำหนดในการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19 ของ พนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า กลุ่มพนักงานในโรงงาน อุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการส่วนใหญ่มุ่งหวังว่าจะให้ตนเองและครอบครัวมีรากฐานที่มั่นคง มีเงินใช้จ่าย เพียงพอ และมีความสุขในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เปรี้ยว เสรีรักษ์ (2559) ได้กล่าวถึงเป้าหมายใน การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ เป้าหมายทางการเงินระยะสั้น เป้าหมายทางการเงินระยะกลางและ เป้าหมายทางการเงินระยะยาว และสอดคล้องกับผลวิจัยของ สยานนท์ สหุพันธ์ (2561) ผลการวิจัยด้านพฤติ กรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีวิธีการบริหารจัดการเงินส่วน บุคคลด้วยตนเองคิดเป็นร้อยละ 75.8 โดยวัตถุประสงค์การบริหารจัดการเงินส่วนบุคคล เพื่อให้มีคุณภาพชีวิต ที่ดีขึ้นในอนาคตคิดเป็นร้อยละ 38.2 มีกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการบริหารจัดการ การเงินส่วนบุคคลในระยะ สั้นไม่เกิน 1 ปีคิดเป็นร้อยละ 52.2 มีแนวทางในการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลที่ เน้นความมั่นคงทางการเงิน คิดเป็นร้อยละ 32.7 และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลคือ ตนเองคิดเป็นร้อยละ 56

2.ผลการวิจัยพฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19 ของพนักงานใน โรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

2.1 กลุ่มพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการที่มีเพศต่างกัน ทำให้พฤติ กรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19 ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่ากลุ่มพนักงานใน โรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการที่มีเพศต่างกันั้น ย่อมมีบทบาทหน้าที่ทางการเงิน วินัยทางการเงิน หรือทักษะการบริหารจัดการเงินที่ต่างกัน จึงทำให้พฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด- 19 ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ ศรีติ กิตติมหาชัย (2560) พบว่า เพศชายและเพศหญิง มีระดับ พฤติกรรมวางแผนทางการเงินโดยรวมแตกต่างกัน โดยเพศชายมีคะแนนเฉลี่ยระดับพฤติกรรมวางแผน ทางการเงินโดยรวม สูงกว่าเพศหญิง และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ กานต์วิณี โรจน์วงศ์วรา (2563) ได้ทำ การ ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า เพศต่างกันส่งผลต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนใน จังหวัดสมุทรปราการไม่แตกต่างกัน

2.2 กลุ่มพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการที่มีอายุต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19 ไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่ากลุ่มพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการอายุต่างกันั้นไม่มีผลโดยตรงต่อพฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคล เนื่องสถานการณ์การแพร่เชื้อไวรัสโควิด 19 ทำให้ส่งผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจทุกระดับ ทุกช่วงอายุเกิดความตระหนักในเรื่องของการใช้จ่ายเงินเหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีญรัตน์ เปลี้นเป้า (2562) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้ ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ อายุ ตำแหน่งทางวิชาการ และเงินเดือน ไม่มีความสัมพันธ์กับการจัดการการเงินส่วนบุคคล และไม่สอดคล้องกับ กานต์วิณี โรจน์วงศ์วรา (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูล ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนจังหวัดสตูลที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการออมที่แตกต่างกัน

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยสมรรถนะทางการเงิน ที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19 ของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ

3.1 ปัจจัยสมรรถนะทางการเงิน ด้านรายได้ ด้านการใช้จ่าย และด้านการออม มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19 ส่วนปัจจัยสมรรถนะทางการเงิน ด้านการลงทุน ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19 ของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อติศร โชคชัยสิริ (2563) ผลการศึกษาพบว่า พนักงานบริษัทในเครือ คาราบาว กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) ที่มีสถานภาพ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ทำให้มีพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคล แตกต่างกัน ส่วนปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านรายได้ ด้านการใช้จ่าย ด้านการออมเงินและด้านการวางแผนหลังเกษียณอายุมีความสำคัญและมีผลต่อพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของพนักงานบริษัทในเครือ คาราบาว กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) และด้านการลงทุน ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19 นั้น สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ธนพร จันท์สว่าง (2561) ซึ่งพบว่า ปัจจัยด้านการลงทุนมีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม

4. แรงจูงใจในการลงทุน มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19 ของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิเคราะห์พบว่า แรงจูงใจต่อพฤติกรรมการบริหารการเงิน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ รุ่งตะวัน แซ่พั้ว (2560) ได้เสนอแนวคิดเรื่องแรงจูงใจตามความต้องการพื้นฐาน 3 ประการ คือ (1)ความต้องการอำนาจ (Need for Power) (2)ความต้องการความผูกพัน (Need for Affiliation) และ (3) ความต้องการความสำเร็จ(Need for Achievement) ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่จะใช้เป็นตัวแปรในการกำหนดการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ได้แก่

ปัจจัยส่วนบุคคล เช่น เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ภาวะทางเศรษฐกิจ และปัจจัยอื่น ๆ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชาติดา นกหงส์ (2562) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการหน่วยงานของรัฐแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรปราการโดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ บุคลากรข้าราชการหน่วยงานของรัฐแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 138 คน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชาย เท่ากับ 18 คน เพศหญิงเท่ากับ 85 คน ซึ่งส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 25-35 ปี สถานภาพโสด การศึกษาระดับปริญญาตรี รายได้ 15,001-25,000 บาท ความรู้ความเข้าใจ ในการวางแผนทางการเงินโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ เนื่องจากความรู้ความเข้าใจในการวางแผนทางการเงินส่งผล ให้ข้าราชการมีโอกาสในการวางแผนทางการเงิน การลงทุน การเก็บออม การซื้อประกันชีวิต ทำให้ข้าราชการมีการตัดสินใจเลือกการวางแผนทางการเงินที่เหมาะสมกับรายได้ และมีแรงกระตุ้นในการวางแผนทางการเงินให้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1) ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งนี้

1.1 ควรศึกษาปัจจัยอื่นที่ส่งผลต่อการดำรงชีพของกลุ่มคนวัยทำงานในจังหวัดสมุทรปราการ เพื่อให้ทราบถึงความต้องการ ข้อมูลที่ได้สามารถปรับปรุงคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่ต่อไป

1.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยและพฤติกรรมการใช้เงินที่ส่งผลต่อการดำรงชีพของกลุ่มคนวัยทำงานในจังหวัดสมุทรปราการ ในระเบียบวิธีวิจัยแบบอื่น เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก และเพื่อให้ผลการวิจัย มีความครอบคลุม ชัดเจนมากขึ้น อาทิ การวิจัยเชิงคุณภาพผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มประชากรทั่วไปในจังหวัดสมุทรปราการ เป็นต้น

1.3 ควรมีศึกษาถึงปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่น่าจะมีผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19 ของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ เช่น ปัจจัยด้านความรู้ทางการเงิน และทัศนคติด้านการบริหารการเงินส่วนบุคคล จึงควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในปัจจัยเหล่านี้ด้วย เพื่อให้เข้าใจพฤติกรรมกรรมการลงทุนพฤติกรรมกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลภายหลังช่วงสถานการณ์โควิด-19 ได้ดียิ่งขึ้น

2) ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาปัจจัยรูปแบบพฤติกรรมกรรมการลงทุน สามารถนำไปใช้เป็นเป็นฐานข้อมูลในการตอบสนองความต้องการของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการในอนาคตที่จะสามารถแสดงว่ายังมีอิทธิพลด้านอื่นๆ ที่อาจส่งผลต่อความเสี่ยงในการซื้อสินค้าออนไลน์เพิ่มเติมในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- กานต์วิณี โรจน์วงศ์วรา. (2563). พฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง. *วารสารรังสิตสารสนเทศ*. 26 (1), 1-15.
- กิ่งเอียร มีนะกนิษฐ ชันติกุล. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล กรณีศึกษา พนักงานราชการ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่. การค้นคว้าอิสระ. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ธนพร จันท์สว่าง. (2561). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยสยาม.
- พรทิพย์ จิระธารง และคณะ. (2562). การเปรียบเทียบความรู้และพฤติกรรมการจัดการการเงินส่วนบุคคลก่อน และหลังเรียนรายวิชาการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- เพ็ริย เสรีรักษ์. (2559). ปัจจัยการวางแผนการเงินก่อนการเกษียณของครูโรงเรียนอนุบาลนนทบุรี. สารนิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยสยาม.
- รุ่งตะวัน แซ่พั้ว. (2560). การศึกษาพฤติกรรมการออมและการลงทุนของ Generation X ในเขต กรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศรุติ กิตติมหาชัย. (2560). การศึกษาการวางแผนการใช้ชีวิต การวางแผนเรื่องการเงิน และการพัฒนาการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยี ที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมการเกษียณอายุของพนักงานระดับปฏิบัติการ บริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ศรัญรัตน์ เปลี่ยนเป่า. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคาร กรุงเทพมหานคร สำนักงานใหญ่. การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สถาพร อานา. (2560). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ. การค้นคว้าอิสระ. บัณฑิตวิทยาลัย: วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและการบริหารธุรกิจ.
- สุชาดา นกหงษ์. (2562). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการหน่วยงานของ รัฐแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรปราการ. การค้นคว้าอิสระ. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สยามนธ์ สหุณันต์. (2561). พฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา. *วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี*. 12 (2). 369-383.

- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2560). การสำรวจประชากรผู้สูงอายุในประเทศไทย พ.ศ. 2560. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อวันที่ 17 กันยายน 2562. แหล่งที่มา: https://www.m society.go.th/article_attach/14494/18145.pdf.
- อดิศร โชคชัยศิริ.(2563). พฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคล ของพนักงานบริษัทในเครือ คาราบาว กรุ๊ป จำกัด (มหาชน). การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อุไรวรรณ ปลอดใจดี. (2560). การจัดการการเงินส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการวางแผนเกษียณของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยสยาม.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. (3rd ed.). New York: Harper and Row Publications.